

Смеће као уметност и уносан бизнис

Њујорк би, из одређеног угла, могао да изгледа као хрпа смећа. На готово свим улицама нагомилано је разно ђубре, од старог намештаја који се распада на киши, до побацианих опушака од цигарета.

Многима је та слика прилично одвратна, али не и Џастину Гињаку, који то смеће сматра благом. Овај 26-годишњак свако вече сакупља смеће, уредно га пакује у чисте пластичне кутије у облику коцке, а затим их продаје преко свог Интернет сајта и то за 50 долара по комаду.

Гињак је досад продао више од 800 својих коцки и то у 41 држави у САД и у 20 земаља широм света. "Ако се град очисти, ја сам пропао", рекао је Гињак агенцији АП.

Он, међутим, нема много разлога за бригу. У просеку, градско комунално предузеће превезе око 22,5 милиона тона смећа дневно и то углавном само са улица. Њујорчани у току једне недеље побацију смећа које је тешко колико и Емпајер Стејт Билдинг, а у том смећу се увек може пронаћи нешто занимљиво.

Гињак свој посао сматра уметношћу, али такође и извесном врстом социјалног експеримента. Он није традиционални "гладни" уметник, јер има редован посао у једној рекламној агенцији.

На идеју да прави пластичне коцке дошао је током школовања, на предавањима о дизајну паковања разних производа. "Мислим да је паковање заиста важна ствар. Можете да продате свашта, чак и смеће, ако је паковање привлачно".

Његове коцке су величине мање ташне, непромочиве су и отпорне на мирисе. Џастин прима и наруџбине, а ради и специјалне, ограничене серијале поводом одређених догађаја у граду, као што су Конвенција републиканаца или нека финална утакмица.

"Људи потпуно полуде кад се дешава неко финале. Тада купују све, чак и марамицу која је пронађена у близини игралишта на коме је играо њихов омиљени клуб".

Гињак није први који се на овај начин бави сакупљањем смећа. Алан Капроу је једну галерију напунио смећем још '60-их година прошлог века, а 2000. Марк Дион је, у лондонској галерији "Тејт", изложио смеће које је пронашао на обалама Темзе у Лондону.

Џејмс Елкинс, професор на Институту за уметност у Чикагу, изјавио је да је Гињаков рад прилично довитљив, да би могао да се сврста у "анти-уметност", као Дион и Капроу.

Гињак тренутно ради на новом моделу својих коцки - у облику привеска за кључеве. Уколико се то покаже профитабилним, вероватно ће напустити свој редовни посао.

И лове уоу [рев.енг]

Изложба И лове уоу [рев.енг = реверсе енгенееринг - обрнути инжењеринг] биће отворена 22. јуна у Музеју савремене уметности у Новом Саду у 20 сати.

Ово је прва изложба на светском нивоу посвећена феномену компјутерских вируса. У умреженом друштву, бављење компјутерским вирусима или такозваним "прикривеним нападима" постало је део свакодневног живота. Изложба И лове уоу [рев.енг] је експеримент који изазива савремену културу и иде даље од данашњих дебата о хакерисању. Јединствено обележје изложбе јесте идеја о широком спектру значења компјутерских вируса - од чисто компјутерских ентитета до инспирације и средства уметничког стваралаштва.

Истраживања у оквиру изложбе И лове уоу [рев.енг] јесу подељена на историјску, политичку, културну и техничку област. Тематске оријентације изложбе су противречни односи између стручњака за безбедност и хакера, "нет" уметника и програмера, књижевних експерата и песника кода.

Посетиоцима ће, у склопу изложбе, бити омогућен слободан приступ терминалима и практично испробавање рада са вирусима; биће приказана анимација која даје историјски приказ и последице разорне моћи вируса; унутар специјално креираног интерактивног окружења посетиоци ће, употребом цојстика, моћи да виде иначе невидљиве процесе о последицама вирусних инфекција на глобалном плану; један од терминала ће омогућити приказ око 40 интервјуа са ауторима вируса.

Аутор изложбе је дигиталцграфт.орг, Франкфурт, Немачка. дигиталцграфт.орг је основан 2003. као дигитални део Музеја примењене уметности у Франкфурту на Мајни. Мисија дигиталцграфт.орг јесте да истражује и документује трендове дигиталне културе и да их представља стручној и широј јавности.

Продуцент изложбе за Србију је Центар за нове медије_куда.орг, Нови Сад, а главни покровитељ је Извршно веће АП Војводине.

Најскупљи портрет на свету

Један од најпознатијих портрета аустријског сликара Густава Климта, Адела Блох Бауер 1, из 1907. године, продат је једном музеју из Њујорка за сто тридесет и пет милиона долара.

То је, како јављају извештачи ББЦ-ја, највећи износ који је неко икада платио за једну уметничку слику.

Дело је, иначе, дуго времена било предмет спора између аустријске владе и нећаке Аделе Блох Бауер.

Бесплатни музеји за Холанђане

Упркос противљењу холандске владе, парламент те земље усвојио је закон који Холанђанима омогућава бесплатан улаз на изложбе сталних колекција у државним музејима.

Циљ закона, који су подржали либерална партија и две странке левице, јесте привлачење већег броја Холанђана у музеје и подстицање њиховог интересовања за холандско културно наслеђе.

Државна секретарка за културу Меди ван дер Лан изразила је противљење бесплатном улазу у музеје. У писму парламенту, она је навела да би наплаћивање улаза странцима и бесплатан улаз за Холанђане представљали индиректну дискриминацију. Имајући у виду да је Холандија чланица Европске уније, та земља би требало да има исти третман према свим грађанима тог савеза, написала је Меди ван дер Лан.

По новом закону, сваки порески обвезник добиће поштом, уз налог за плаћање пореза, "културни пасош" који важи за целу породицу.

Четрдесет пет одсто посетилаца холандских државних музеја су странци. У неким од најпопуларнијих музеја, какав је Музеј Ван Гог у Амстердаму, странаца је и до 80 одсто од укупног броја посетилаца.

Архитекте из Париза у Београду

Архитекте из Париза ће следеће године обићи поједине делове Београда и предложити начин њиховог преуређења, најавио је главни архитекта града Ђорђе Бобић.

Активности архитеката из Париза у Београду биће остварене у сарадњи са Архитектонским факултетом и уз подршку града.

"Њихов рад се састоји у томе да оживљавају поједине делове града, у сарадњи са локалном управом и грађанима, а посебно младим људима. Углавном се ради о деловима града који досад нису били посебно уређивани - на пример једно стамбено насеље коме недостаје место за окупљање", рекао је Бобић.

Према његовим речима, тај пројекат француске архитектуре реализују у Паризу, Риму и још неким европским градовима.

